

ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ
ΕΚΟΥΣΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Δικαιοδοσία

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ
118/2018

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΧΑΛΑΝΔΡΙΟΥ

Συγκροτήθηκε από την Ειρηνοδίκη και
τη Γραμματέα

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 06/02/2017 για να
δικάσει την υπόθεση:

Του αιτούντος:

κατοίκου ο οποίος
παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας δικηγόρου της

Της καθ' ης η αίτηση: Της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την
επωνυμία «ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ΑΕ», που εδρεύει στην Αθήνα (οδός
Αμερικής, αριθ. 4) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε από την
πληρεξούσια δικηγόρο της

Ο αιτών με την από 10/06/2014 και με αριθμό κατάθεσης 517/2014 αίτηση της διαδικασίας Εκούσιας Δικαιοδοσίας (Ν.3869/2010) που κατατέθηκε στη Γραμματεία αυτού του Δικαστηρίου, δικάσιμος της οποίας ορίστηκε αρχικά η 05/03/2026 και μετά από αυτεπάγγελτο επαναπροσδιορισμό αυτή, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, ζητεί να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται σ' αυτή.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν προφορικά τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους, που κατατέθηκαν στο ακροατήριο.

Το δικαστήριο μετά την εκφώνηση της υπόθεσης από το οικείο πινάκιο και κατά τη σειρά εγγραφής τους σ' αυτό

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ο Ν.3869/2010 έχει ως σκοπό να διευκολύνει την έστω και μερική εξόφληση των χρεών, στην οποία δεν θα μπορούσαν να προβούν οι οφειλέτες χωρίς τη ρύθμιση, όπως και να τους ανακουφίσει κατά το δυνατόν από τη διαρκή πίεση των ατομικών καταδιώξεων. Δεν περιλαμβάνεται όμως στις επιδιώξεις του νομοθέτη η απαλλαγή από χρέη ή από υπόλοιπα τους, όταν είναι δυνατή ή σε όποιο βαθμό είναι δυνατή η ικανοποίησή τους βάσει της υπάρχουσας περιουσιακής κατάστασης του οφειλέτη. Αυτός είναι σε κάθε περίπτωση υποχρεωμένος να εξυπηρετήσει τις οφειλές του και με τα εισοδήματα από την εργασία του, αλλά και με την περιουσία του. Το δικαστήριο δε, εάν συντρέχουν οι απαιτούμενες προϋποθέσεις για την παραδοχή της αίτησης, λαμβάνει υπόψη του, για τη μορφή της ρύθμισης που θα διατάξει, όλα τα υποβαλλόμενα ενώπιον του στοιχεία και πρέπει βάσει των διατάξεων του νόμου: α) Να προβεί σε ρύθμιση μηνιαίων καταβολών από τα εισοδήματα του οφειλέτη επί μία τριετία ή πενταετία, ώστε να επέλθει από αυτή την πηγή, μερική τουλάχιστον, εξόφληση των χρεών του, αν αυτός δεν έχει επαρκή περιουσιακά στοιχεία, β) Να διατάξει την εκποίηση της τυχόν υφιστάμενης ρευστοποιήσιμης περιουσίας του οφειλέτη διορίζοντας και

φράκτης υπ' αριθμόν

(Εκουσία Δικαιοδοσία).

/2018 αποφάσεως του Ειρηνοδικείου

εκκένωστή, και τέλος γ) να προβεί σε περαιτέρω ρύθμιση σταδιακών καταβολών του οφειλέτη προκειμένου να εξαιρεθεί από την εκποίηση ακίνητο που χρησιμεύει ή μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως κύρια κατοικία του. Οι τρεις προαναφερόμενες ρυθμίσεις δεν αποκλείουν η μία την άλλη και συχνά θα πρέπει να διαταχθούν σωρευτικώς. (Ε. Κιουπτσίδου Αρμεν./64-Ανάτυπο σελ. 1486). Επομένως, οι επιμέρους δυνατότητες ρυθμίσεων που προσδιορίζονται από το νόμο και ο τρόπος με τον οποίο θα τα καθορίσει το Δικαστήριο συμπλέκονται μεταξύ τους.

Ακολούθως σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 8 Ν.3869/2010, δεν αποκλείεται η εμφάνιση στην πράξη ακραίων ή εξαιρετικών περιπτώσεων οφειλετών, οι οποίοι έχουν πραγματική αδυναμία καταβολών και ελάχιστου ακόμη ποσού. Τούτο ενδεικτικά μπορεί να συμβεί σε περίπτωση χρόνιας χωρίς υπαίτιοτητα του οφειλέτη ανεργίας, σοβαρών προβλημάτων υγείας ή άλλου μέλους της οικογένειας του, ανεπαρκούς εισοδήματος για την κάλυψη βιοτικών στοιχειωδών αναγκών ή άλλων λόγων ισοδύναμης βαρύτητας. Σε αυτές τις περιπτώσεις, δεν τηρείται ο κανόνας που επιβάλλεται με την παρ. 2 αλλά επιτρέπεται στο δικαστήριο να καθορίζει μηνιαίες καταβολές μικρού ύψους ή και μηδενικές ακόμη καταβολές κατά τη διατύπωση του νόμου (αρθρ. 8 παρ. 5). Επισημαίνεται ότι ο δικαστής κατά το ανακριτικό σύστημα δεν περιορίζεται από το αίτημα περί δικαστικής ρύθμισης και το σχέδιο αποπληρωμής που προτείνει ο οφειλέτης. Συνεπώς, αν αξιολογήσει την οικονομική κατάσταση του οφειλέτη ως τέτοια που επιβάλλει μικρές ή μηδενικές καταβολές, τότε θα το αποφασίσει ακόμα και αυτεπαγγέλτως, χωρίς την ανάγκη σχετικού αιτήματος του οφειλέτη (ΕιρΝίκαιας 39/2012 ΝοΒ 2012 σελ. 1444, Βενιέρης, Κατσάς Εφαρμογή του Ν. 3869/2010 για τα Υπερχρεωμένα Φυσικά Πρόσωπα, 2η εκδ. 395). Το δικαστήριο προβαίνοντας σε εφαρμογή της παραπάνω διάταξης, ορίζει με την ίδια απόφαση νέα δικάσιμο που απέχει από την προηγούμενη όχι λιγότερο από πέντε (5) μήνες για επαναπροσδιορισμό των μηνιαίων καταβολών. Στη νέα αυτή δικάσιμο είτε επαναλαμβάνει την προηγούμενη απόφαση του είτε

προσδιορίζει εκ νέου καταβολές προς τα πάνω ή προς τα κάτω, αν συντρέχει περίπτωση. Για τη νέα δικάσιμο οι διάδικοι (οφειλέτης - πιστωτέας) ενημερώνονται με δική τους επίμελεια (βλ. Αθανάσιο Κρητικό, ρύθμιση τών οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, ο. 138-139, ΕιρΛαρ 106/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Δηλαδή από τη διάταξη της παρ. 5 του άρθρου 8 του νόμου προκύπτει ότι με τον καθορισμό μηδενικών καταβολών από το δικαστήριο δεν εκκαθαρίζεται «οριστικά» το θέμα της απαλλαγής του οφειλέτη από τα χρέη, αλλά αναμένεται η παρέλευση του ταχθέντος από το δικαστήριο διαστήματος και έλεγχος μήπως μέσα στο διάστημα αυτό αλλάζουν τα περιουσιακά στοιχεία τού οφειλέτη και τα τυχόν εισοδήματα του, που θα δικαιολογήσουν νέο προσδιορισμό των καταβολών. Η αναβολή αυτή και ο ορισμός με την ίδια απόφαση νέας δικάσιμου, δίνει εν τέλει στην εκδιδομένη απόφαση το χαρακτήρα της εν μέρει οριστικής απόφασης, με προσωρινή ισχύ, αφού η έκδοση της οριστικής αποφάσεως, θα είναι αυτή που θα αποφανθεί τελικώς για την οριστική ρύθμιση των χρεών (Ειρθεσ 8021/2011 ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επομένως το Δικαστήριο σταθμίζοντας τις συνθήκες στα πλαίσια της ανωτέρω διάταξης της παρ. 5 του άρθρου 8 ν.3869/2010, αλλά και μέσα στο πνεύμα του νόμου μη εκκαθαρίζοντας «οριστικά» το θέμα της ρύθμισης των χρεών του οφειλέτη από τα χρέη, αλλά αναμένοντας την παρέλευση (μέχρι) και πέντε ετών ελέγχει μήπως μέσα στο διάστημα αυτό αλλάζουν τα περιουσιακά στοιχεία του οφειλέτη και τα τυχόν εισοδήματα του, με την ανεύρεση της «κατάλληλης» εργασίας που θα δώσει στον οφειλέτη τη δυνατότητα να ικανοποιήσει ανάλογα με τις οικονομικές του δυνατότητες τους πιστωτές του. Ο νόμος όμως, δίνει τη δυνατότητα στο Δικαστήριο να εκκαθαρίσει και εξ αρχής το θέμα της απαλλαγής του οφειλέτη από τα χρέη, χωρίς ορισμό νέας δικασίμου για επαναξιολόγηση των οικονομικών δεδομένων του (του οφειλέτη). Τούτο προκύπτει από τη γραμματική ερμηνεία του άρθρου 8 παρ. 5, όπου και αναφέρεται ότι το δικαστήριο “μπορεί να ορίσει με την ίδια απόφαση νέα δικάσιμο που απέχει από την προηγούμενη όχι λιγότερο από πέντε (5) μήνες για επαναπροσδιορισμό των μηνιαίων καταβολών. Συνεπώς, ο ορισμός νέας δικασίμου αποτελεί για το δικαστήριο δυνητική επιλογή και δεν εισάγεται ως αναγκαστική επιταγή εκ του νόμου. Εφαρμογή της δυνατότητας

αυτής υπάρχει, όταν εξ αρχής, από την πρώτη κρίση της επίδικης αίτησης ρύθμισης των οφειλών, αποδεικνύεται ότι είτε τα προβλήματα υγείας που ενυπάρχουν στον αιτούντα, είτε η οικονομική δυσπραγία στην οποία περιήλθε είναι καταστάσεις, σε ποσοστό σχεδόν βεβαιότητας, μη αναστρέψιμες και συνεπώς ο ορισμός νέας δικασίμου θα απέβαινε μια παρελκυστική τακτική, η οποία αφενός μεν θα επιβάρυνε το δικαστικό φόρτο, αφετέρου θα κρατούσε τον οφειλέτη δέσμιο της αναμονής της νέας δικασίμου, η οποία πολλές φορές προσδιορίζεται ακόμη και μετά από ένα έτος μετά την έκδοση της πρώτης απόφασης, λόγω του μεγάλου όγκου των υποθέσεων. Σε κάθε όμως περίπτωση, η διάταξη αυτή αποτελεί εξαιρετικό δίκαιο και η εφαρμογή της δέον να γίνεται με περισσή φειδώ και κατόπιν συνετής στάθμισης και αυστηρής αξιολόγησης της προσωπικής και οικογενειακής κατάστασης του αιτούντα.

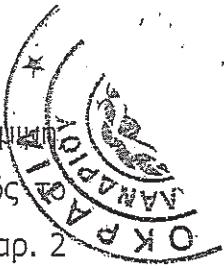
Από το συνδυασμό των άρθρων 216 παρ 1 ΚΠολΔ και 4 του Ν. 3869/2010, προκύπτει ότι η αίτηση οφειλέτη για υπαγωγή του στις ευεργετικές ρυθμίσεις του Ν. 3869/2010 για να είναι ορισμένη, πρέπει να γίνεται αναφορά σε αυτήν: 1) της μόνιμης και γενικής (όχι απλής) αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων οφειλών του αιτούντα φυσικού προσώπου, 2) της κατάσταση της περιουσίας του, 3) της κατάσταση των πιστωτών του και των απαιτήσεών του κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα, 4) σχεδίου διευθέτησης των οφειλών της και 5) αιτήματος ρύθμισης αυτών με σκοπό την προβλεπόμενη από το νόμο απαλλαγή της (Αθ. Κρητικός έκδοση 2010 ερμ. Ν.3869/2010 σελ. 64 και Ε. Κιουπτσίδου Αρμ. 64 Ανάτυπο σελ. 1477), παράλληλα δε πρέπει να περιλαμβάνει σε αυτή αίτημα προς επικύρωση του προτεινόμενου σχεδίου διευθέτησης ώστε να αποκτήσει αυτό ισχύ δικαστικού συμβιβασμού και επικουρικά να ζητεί την ρύθμιση των χρεών από το Δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 8 παρ. 1 του Ν. 3869/2010. Λαμβάνοντας υπόψη το είδος της διαδικασίας και τα, δημόσιας εμβέλειας, συμφέροντα που εξυπηρετεί, την ελαστικότητα των κανόνων που τη διακρίνει (όπως η δυνατότητα μεταβολής του αιτήματος, αλλά και τη συμπλήρωσή του με τις

προτάσεις ή και προφορικά ενώπιον του Ειρηνοδικείου, η εφαρμογή του ανακριτικού συστήματος άρθρα 115 παρ. 3, 751, 759 παρ. 3 ΚΠοΔ^Δ πανηγυρική διατύπωση των παραπάνω στοιχείων και του αιτήματος δεν απαιτείται και μπορούν να περιέχονται οπουδήποτε στο δικόγραφο, αρκεί να αναφέρονται με σαφήνεια, το οποίο θα εκτιμηθεί με ευρύτερη θεώρηση, αλλά και να συμπληρωθούν προς αποφυγή της πραγματικής αοριστίας (ΑΠ 173/1981 ΑρχΝ 32.258 και 1293/1993 Δνη 35.140). Περαιτέρω για την πληρότητα της αιτήσεως δεν απαιτείται να αγαφέρεται σε αυτή το μηνιαίο κόστος διαβίωσης του αιτούντος και της οικογένειας του, το οποίο και θα εκτιμηθεί από το Δικαστήριο με βάση τα προσκομιζόμενα σχετικά στοιχεία, κατ' εφαρμογή του άρθρου 1493 ΑΚ, καθώς και από τα διδάγματα της κοινής πείρας, ενόψει και του γεγονότος ότι ο Ν.3869/2010 δεν απαιτεί την αναφορά των δαπανών διαβίωσης του οφειλέτη αλλά την παράθεση των περιουσιακών του στοιχείων και των εισοδημάτων του ίδιου και της συζύγου του (άρθρ. 4 παρ. 1 εδ. β, 5 παρ. 1 εδ. α', βλ. και ενδεικτικά ΕιρΚαλύμνου 1/2012, ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ): Αρκεί συνεπώς η ακριβής περιγραφή της οικογενειακής και περιουσιακής κατάστασης του αιτούντα, όπως και το συνολικό ύψος των βιοτικών του αναγκών, καθώς και αν αυτές αφορούν σε προστατευόμενα μέλη και ποια είναι αυτά (ανεξάρτητα από την αποδοχή του ισχυρισμού) Εξάλλου, η τυχόν παράθεση από τον αιτούντα οποιουδήποτε ποσού για την κάλυψη της τάδε ή της δείνα βιοτικής ανάγκης θα είχε το χαρακτήρα αβεβαιότητας, αφού δεν είναι δυνατό να προσδιοριστούν με ακρίβεια οι ανθρώπινες ανάγκες, λόγω των απρόβλεπτων περιστάσεων. Λοιπά στοιχεία, όπως ο χρόνος ανάληψης των δανειακών υποχρεώσεων, τα αίτια της πολλαπλής δανειοδότησης (υπερδανεισμού) του αιτούντα και τις συγκυρίες που τον οδήγησαν στην αδυναμία πληρωμής των χρεών του καθώς και το ακριβές χρονικό σημείο από το οποίο και εντεύθεν αδυνατεί να ανταπεξέλθει στις δανειακές του υποχρεώσεις, δεν αποτελούν απαιτούμενα στοιχεία για το ορισμένο της αίτησης κατ' άρθρ. 4 παρ. 1 Ν.3869/2010, αλλά ανάγονται στην ουσιαστική βασιμότητά της, αποτελούν αντικείμενο απόδειξης περί της μονιμότητας στην αδυναμία εξυπηρέτησης των δανειακών υποχρεώσεων, η οποία συντελέστηκε χωρίς δολιότητα του οφειλέτη και θα εξεταστούν στην οικία θέση.

Με την κρινόμενη αίτηση, ο αιτών επικαλούμενος την έλλειψη πτωχευτικής ικανότητας και την περιέλευσή του σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του, ζητεί τη διευθέτηση τους από το δικαστήριο, κατά το προτεινόμενο από αυτόν σχέδιο, ώστε να επέλθει η απαλλαγή του από κάθε τυχόν υφιστάμενο υπόλοιπο του χρέους του έναντι της πιστώτριας του, που περιλαμβάνεται στην υποβληθείσα από αυτόν κατάσταση. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η κρινομένη αίτηση, αρμοδίως εισάγεται, για να συζητηθεί ενώπιον του παρόντος δικαστηρίου και κατά τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθ. 3 ν. 3869/2010). Στο σημείο αυτό κρίνεται απορριπτέα η προβαλλόμενη ένσταση της πληρεξουσίας δικηγόρου της πιστώτριας περί αοριστίας του δικογράφου, επειδή τούτο περιέχει όλα τα απαραίτητα για τη θεμελίωση της στοιχεία κατ' άρθρο 747 παρ. 2 Κ.Πολ.Δ, όπως αυτά αναφέρονται ανωτέρω στην μείζονα σκέψη της παρούσας. Ειδικότερα, στο ως άνω δικόγραφο περιλαμβάνεται αναλυτικά το πώς ο αιτών βρέθηκε σε κατάσταση αδυναμίας πληρωμής ενώ αποτελεί αντικείμενο της αποδεικτικής διαδικασίας ο χρόνος ανάληψης των δανείων, με δεδομένο ότι στο δικόγραφο της αίτησης αναφέρεται ότι οι οφειλές του αιτούντος δημιουργήθηκαν έτη πριν και πάντως σε χρονικό διάστημα απότερο του έτους από την υποβολή της αίτησης. Τέλος, τόσο το ατομικό του εισόδημα όσο και οι ανάγκες διαβίωσης του αναφέρονται στο δικόγραφο, ενώ το ακριβές ύψος αυτών αποτελεί θέμα απόδειξης. Σύμφωνα με το νόμο απαιτείται, εκτός από την αναφορά της μόνιμης αδυναμίας πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών, η κατάσταση της περιουσίας του σιτούντος, η κατάσταση των πιστωτών και των απαιτήσεων τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και τέλος το σχέδιο διευθέτησης οφειλών (άρθρο 4 παρ.1 του ίδιου ως άνω νόμου). Έχει δε προσκομισθεί υπεύθυνη δήλωση του αιτούντος για την ορθότητα και πληρότητα των καταστάσεων: α) της περιουσίας του και των εισοδημάτων του, β) των πιστωτών και των απαιτήσεων της κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα καθώς και της μη υπάρξεως μεταβιβάσεων εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί ακινήτων της αιτούσας κατά την

τελευταία τριετία. Η αίτηση κατ’ άρθρο 4 παρ. 1 ν. 3869/2010 είναι νόμιμη στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 4 του ν. 3869/2010 (όπως ορθοποιήθηκε με το άρθρο 12 του ν. 4161/2013), άρθρο 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010 (όπως η παρ. 2 αντικ. από το άρθρο 16 παρ. 2 του ν. 4161/2013), καθώς και άρθρο 9 παρ. 2 του ν. 3869/2010. Πρέπει, λοιπόν, η η υπό κρίση αίτηση να ερευνηθεί περαιτέρω κατ’ ουσία μετά την καταβολή των νομίμων τελών συζητήσεως, εφόσον κατά την ορισθείσα ημέρα επικύρωσης, δεν επιτεύχθηκε προδικαστικός συμβιβασμός μεταξύ του αιτούντος και της καθ’ ης πιστώτριας τράπεζας (άρθρο 12 του ν. 4161/2013), καθόσον με βάση τα εκτιθέμενα σε αυτή περιστατικά συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής του αιτούντος στη ρύθμιση του νόμου, εφόσον πρόκειται για φυσικό πρόσωπο, στερούμενο πιστούτης ικανότητας, τα χρέη του δεν περιλαμβάνονται στα εξαιρούμενα της ρύθμισης και έχει ήδη περιέλθει σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρεών του. Περαιτέρω, από την αυτεπάγγελτη έρευνα του Δικαστηρίου στα τηρούμενα αρχεία προέκυψε ότι δεν εκκρεμεί άλλη σχετική αίτηση της αιτούσας, ούτε έχει εκδοθεί προγενεστέρως απόφαση για τη διευθέτηση των οφειλών της με απαλλαγή της από υπόλοιπα χρεών (αρθρ. 13 παρ. 2 ν.3869/2010). Επομένως πρέπει κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη να εξεταστεί παραπέρα ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα μετά την καταβολή των νομίμων τελών της συζητησης.

Η πληρεξούσια δικηγόρος της μετέχουσας πιστώτριας, με δήλωσή της στο ακροατήριο, προέβαλε την ένσταση της δόλιας περιέλευσης σε αδυναμία πληρωμής και της καταχρηστικής άσκησης της αίτησης, όπως αυτές λεπτομερώς αναλύονται στις νόμιμα κατατεθειμένες προτάσεις της. Η ένσταση της καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος, που αφορά ουσιαστικά στο ασκούμενο διά της αιτήσεως δικαιώματος της αιτούσας, πρέπει να απορριφθεί ως μη νόμιμη, διότι ακόμη και αληθή υποτιθέμενα τα πραγματικά περιστατικά, δεν συνιστούν κατάχρηση δικαιώματος κατά το άρθρο 281 ΑΚ, αφού η άσκηση της αίτησης είναι απολύτως σύμφωνη με το γράμμα και το πνεύμα του Ν.3869/2010, ο οποίος παρέχει τη δυνατότητα της ρύθμισης για το φυσικό πρόσωπο των χρεών του με απαλλαγή από αυτά, με παράλληλη

από της υπ' αριθμόν
επλυνδρίου (Εκουσία Δικαιοδοσία).

/2018 αποφάσεως του Ειρηνοδικείου

ανάληψη υποχρεώσεων έναντι του πιστωτή, η ρύθμιση δε αυτή βρίσκει νομιμοποίηση ευθέως ίδιο κράτος δικαίου, που επιτάσσει να μην εγκαταλειφθεί ο πολίτης σε χωρίς διέξοδο και προοπτική κατάσταση, από την οποία, άλλωστε, και οι πιστωτές δεν μπορούν να αντλήσουν κανένα κέρδος. Περαιτέρω το προτεινόμενο σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του αιτούντος, συνιστά πρόταση προς την πιστώτρια και δεν δεσμεύει το Δικαστήριο, που θα εκτιμήσει ελεύθερα την πρόταση αυτή με βάση τα σχετικά στοιχεία και τα διδάγματα της κοινής πείρας για τις συνθήκες και τις ανάγκες διαβίωσης της αιτούσας και ως εκ τούτου δεν τίθεται θέμα καταχρηστικότητας του προτεινομένου σχεδίου διευθέτησης, απορριπτομένη ούτω της σχετικής ένστασης της πρώτης των καθ' ων.

Από την εκτίμηση των εγγράφων που παραδεκτά και νόμιμα προσκομίζει και επικαλείται ο αιτών καθώς και η παριστάμενη καθ' ης Τράπεζα και παρά την ενδεχόμενη μνημόνευση ορισμένων μόνον εξ αυτών κατωτέρω, συνεκτιμώνται στο σύνολο τους χωρίς να παραλειφθεί κανένα, καθώς και από εκείνα, που απλώς προσκομίζονται στο δικαστήριο, χωρίς να γίνεται επίκληση τους - παραδεκτά, όπως προκύπτει από τα άρθρα 744 και 759 παράγραφος 3 του ΚΠολΔ (βλ. σχετ. Β, Βαθρακοκοίλης, ό.π., άρ. 759 αριθ, 5, Α.Π. 174/1987, Ελληνη 29,129) από τις ομολογίες που συνάγονται από τους ισχυρισμούς των διαδίκων (άρθρο 261, 352 ΚΠολΔ) και από τα διδάγματα της κοινής πείρας που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο, (άρθρο 336 παρ. 4 ΚΠολΔ), σε συνδυασμό και με την, αυτεπάγγελτη έρευνα των γεγονότων, (αρ. 744 ΚΠολΔ), και την επ' ακροατηρίω προφορική διαδικασία, αποδεικνύονται τα εξής πραγματικά περιστατικά για την υπόθεση αυτή: Ο αιτών είναι σήμερα 27 ετών, άγαμος και διαμένει με την αρραβωνιαστικά του σε διαμέρισμα ιδιοκτησίας του στο

Είναι φοιτητής του ΤΕΙ

του Τμήματος

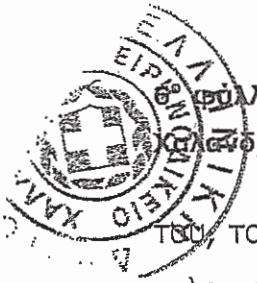
στα 1 και από τον

Απρίλιο του έτους 2014 εργάζεται τα Σαββατοκύριακα ως ωρομίσθιος βοηθός μπουφετζή σε μία καφετέρια στο Η μητέρα του αιτούντος εργάζεται σε φαρμακευτική εταιρεία ενώ ο πατέρα του είναι άνεργος από την

31/12/2011. Η δε μητέρα του συνεισφέρει από το μηνιαίο της εισόδημα, το οποίο ανέρχεται στο ποσό των 1.530,00 ευρώ, για την κάλυψη των μηνιαίων δαπανών του αιτούντος. Ο πατέρας του αιτούντος είχε στην αποκλειστική κυριότητα του κατά ποσοστό 100% ένα ισόγειο διαμέρισμα, που ευρίσκεται στο και επί της οδού , κατασκευής έτους 1936, επιφανείας 96,50τ.μ., μετά του ποσοστού 25% της πλήρους κυριότητας του οικοπέδου, εντός του οποίου είναι κτισμένη η ως άνω οικία, εκτάσεως 322,49 τ.μ. Έλαβε, λοιπόν, τα δάνεια, που θα αναφερθούν κατωτέρω και για τα οποία είχε εγγραφεί προσημείωση υποθήκης επί του ως άνω ακινήτου. Ακολούθως, το έτος 2009 δυνάμει του υπ' αριθμόν 14.472/23-06-2009 συμβολαίου της Συμ/φου Αθηνών

, το γένος μεταβίβασε στον υιό του και ήδη αιτούντα το ως άνω ακίνητο, διατηρώντας την υποχρέωση να εξαφλήσει ο ίδιος τα ληφθέντα δάνεια και να προβεί εν συνεχείᾳ στην εξάλειψη υποθήκης. Παρά το γεγονός, όμως, ότι είχε συμβληθεί ο πατέρας του αιτούντος ως οφειλέτης η δικαιοπάροχος της καθ' ης η αίτηση με την επωνυμία «MILLENIUM BANK AE» ζήτησε να συμβληθεί ο αιτών ως εγγυητής των δανείων προκειμένου να εξασφαλίσει την πληρωμή των δανείων προσβλέποντας σε περίπτωση αδυναμίας πληρωμής στην ιδιοκτησία. Ειδικότερα, σε χρόνο προγενέστερο του έτους ο αιτών ανέλαβε ως τα κάτωθι χρέη: α) δυνάμει της υπ' αριθμόν 10185200002897759 συμβάσεως υπέγραψε ως εγγυητής σε στεγαστικό δάνειο, το συνολικό ύψος του οποίου ανέρχεται σήμερα σε 168.496,58 ευρώ, β) δυνάμει της υπ' αριθμόν 10185200002905740 συμβάσεως υπέγραψε ως εγγυητής σε στεγαστικό δάνειο, το συνολικό ύψος του οποίου ανέρχεται σήμερα σε 54.221,76 ευρώ και γ) δυνάμει της υπ' αριθμόν 10185200002921102 συμβάσεως υπέγραψε ως συνοφειλέτης σε στεγαστικό δάνειο, το συνολικό ύψος του οποίου ανέρχεται σήμερα σε 1.369,73 ευρώ. Πρέπει να σημειωθεί ότι άπαντα τα δάνεια έχουν εξασφαλιστεί με εμπράγματη εξασφάλιση και συγκεκριμένα με προσημείωση υποθήκης επί του ως άνω ακινήτου. Ο δε αιτών το έτος 2010, χρόνος κατά τον οποίο συμβλήθηκε ως εγγυητής ήταν μόλις 19 ετών και ανέλαβε μία τέτοια υποχρέωση παρακινούμενος από ηθικό καθήκον απέναντι στους γονείς ,

θέματος της υπ' αριθμόν
Δικαστηρίου (Εκουσία Δικαιοδοσία).

/2018 αποφάσεως του Ειρηνοδικείου

τεύ, τους οποίους θεωρούσε ότι έπρεπε να συνδράμει και πεπεισμένος ότι οι τελευταίοι θα ήταν σε θέση να εξυπηρετούν τις δανειακές τους υποχρεώσεις. Πλην όμως καθίσταται σαφές ότι ο αιτών λόγω της ηλικίας του και της ανωριμότητάς του τελούσε σε πλήρη άγνοια των υποχρεώσεων, που αναλάμβανε με την πράξη του αυτή αφού δεν είχε εμπειρία με τραπεζικές συναλλαγές ούτε είχε νομικές γνώσεις για να μπορεί να αντιληφθεί τις μελλοντικές συνέπειες, που θα είχε εκ της ιδιότητάς του ως εγγυητή. Ο αιτών κατά το χρόνο σύναψης των συμβάσεων δεν είχε ατομικά εισοδήματα καθόσον ήταν φοιτητής, γεγονός που γνώριζε η δικαιοπάροχος της καθ' ης η αίτηση. Κατά συνέπεια είναι εμφανές ότι η Τράπεζα ανέλαβε τον κίνδυνο της μη αποπληρωμής του δανείου εν γνώσει της δεδομένου ότι η ανυπαρξία εισοδήματος του αιτούντος προέκυπτε από τα εκκαθαριστικά φορολογικών δηλώσεών του. Κατά συνέπεια ο ισχυρισμός της καθ' ης ότι ο αιτών εκ δόλου περιήλθε σε αδυναμία πληρωμής πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμη καθόσον ο αιτών ουδόλως απέκρυψε την οικονομική κατάσταση του ούτε προκάλεσε με οποιονδήποτε τρόπο άγνοια της επισφάλειας στην πιστώτρια. Αντίθετα, ως ήδη προελέχθη, η επισφάλεια ήταν γνωστή στην πιστώτρια δεδομένου ότι ο αιτών προσκόμισε φορολογικές δηλώσεις και εκκαθαριστικά σημειώματα, από τα οποία προέκυπτε η ανυπαρξία εισοδημάτων. Το σημερινό μηνιαίο εισόδημα του αιτούντος ανέρχεται στο ποσό των οκτακοσίων (800,00€) ευρώ περίπου, τα οποία προέρχονται από την ωρομίσθια εργασία του ως βοηθός μπουφετζή σε καφετέρια και από την οικονομική ενίσχυση της μητέρας του και της οικογένειας της αρραβωνιαστικάς του ενώ το μηνιαίο κόστος διαβίωσής του ανέρχεται κατά την κρίση του Δικαστηρίου με βάση τις συνθήκες ζωής του και την ηλικία του, δεδομένου ότι δεν βαρύνεται με μίσθωμα και άλλα οικογενειακά βάρη, στο ποσό των επτακοσίων (700,00€) ευρώ. Με τον καθορισμό του ως άνω ποσού δεν θίγεται το ελάχιστο όριο αξιοπρεπούς διαβίωσης του αιτούντος, ούτε επέρχεται εξαθλίωση του οφειλέτη αυτού, ο οποίος, αιτούμενος την υπαγωγή του στις ευεργετικές διατάξεις του ν. 3869/2010, πρέπει να μειώσει τις

δαπάνες του στις απολύτως απαραίτητες για την ικανοποίηση των βασικών βιοτικών αναγκών του. (βλ. ΜΠρΛαμ 65/2016, ΕιρΧαν 259/2011, όπως εκτίθεται σε Α.

Υπερχρεωμένα Νοικοκυρία,

Νομική αντιμετώπιση, σελ. 145 επ). Περαιτέρω, ως ήδη προελέχθη, ανήκει στην αποκλειστική κυριότητα του αιτούντα σε ποσοστό 100% ένα ισόγειο διαμέρισμα, που ευρίσκεται στο

και επί της οδού

Γ κατασκευής έτους 1936, επιφανείας 96,50Τ.μ., μετά του ποσοστού 25% της πλήρους κυριότητας του οικοπέδου, εντός του οποίου είναι κτισμένη η ως άνω οικία, εκτάσεως 322,49 τ.μ., αντικειμενικής αξίας 233.001,39 ευρώ, όπως προκύπτει από το Φ.Α.Π του έτους 2012. Η αντικειμενική αξία του ακινήτου δεν διορθώθηκε με δήλωση της πληρεξουσίας δικηγόρου του αιτούντος ούτε με προφορική δήλωση ενώπιον του Δικαστηρίου κατά την ακροαματική διαδικασία παρά το γεγονός ότι απευθύνθηκε σχετική ερώτηση ούτε με τις εμπροθέσμως κατατεθείσες προτάσεις του, στις οποίες έπρεπε να αναφέρει στην αρχή τους ότι διορθώνει την αξία του ακινήτου. Περαιτέρω, ο αιτών κατά την ακροαματική διαδικασία δεν εξέτασε μάρτυρα προκειμένου το παρόν Δικαστήριο, με το ανακριτικό σύστημα που ισχύει στην συζήτηση των υποθέσεων της εκουσίας δικαιοδοσίας, να είναι σε θέση να διευκρινίσει και να διαμορφώσει αντίληψη περί των αμφισβητούμενων θεμάτων και των ασαφειών που τυχόν υπάρχουν στην αίτηση. Κατά συνέπεια, για το παρόν Δικαστήριο η αντικειμενική αξία του ακινήτου του αιτούντος ανέρχεται στο ποσό των 233.001,39 ευρώ, που αναφέρεται στην υπό κρίση αίτηση παρά το γεγονός ότι απλά προσκομίστηκε ο Ενιαίος Φόρος Ιδιοκτησίας Ακινήτων έτους 2016, χωρίς ωστόσο να διορθωθεί η αντικειμενική αξία του ακινήτου. Η αντικειμενική αξία του εν λόγω ακινήτου δεν υπερβαίνει το όριο του αφορολογήτου ποσού για την περίπτωση του αιτούντος, όπως απαιτεί ο νόμος για την εξαίρεση του από την εκποίηση.

Υπό τα ως άνω πραγματικά περιστατικά, αποδεικνύεται ότι ο αιτών, που δεν έχει πτωχευτική ικανότητα, έχει περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής της χρηματικής οφειλής του και δεν δύναται να ανταπεξέλθει στο σύνολο της δανειακής του υποχρέωσης. Το προταθέν |

7^ο φύλλο της υπ' αριθμόν
χαλανδρίου (Εκουσία Δικαιοδοσία).

/2018 αποφάσεως του Ειρηνοδικείου

σχέδιο διευθέτησης της οφειλής του, δεν έγινε δεκτό από την πιστώτρια της και συνεπώς πληρούνται οι προϋποθέσεις για την κατ' άρθρ. 8 επ. του Ν. 3869/2010 ρύθμιση των οφειλών του από το Δικαστήριο, μη υπαρχουσών αμφισβητουμένων απαιτήσεων και συντρέχουν στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή του στη ρύθμιση του Ν. 3869/10 και ειδικότερα σ' αυτές των άρθρων 8 παρ. 2 του ν. 3869/2010 (όπως αντικ. από το άρθρο 16 παρ. 2 του ν. 4161/2013) και άρθρο 9 παρ. 2 (όπως αντικ. με το άρθρο 17 παρ. 1, 2 και 3 του ν. 4161/2013). Θα πρέπει δηλαδή να γίνει συνδυασμός των δύο ρυθμίσεων του νόμου και συγκεκριμένα αυτής του άρθρου 8 παρ. 2 όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, για μηνιαίες καταβολές επί τριετία και αυτής του άρθρου 9 παρ. 2, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, για σταδιακές καταβολές προκειμένου να εξαιρεθεί από την εκποίηση η κύρια κατοικία της. Έτσι η ρύθμιση των χρεών του θα γίνει κατά πρώτο λόγο με μηνιαίες καταβολές απ' ευθείας στην καθ' ης η αίτηση, με χρήματα από το μηνιαίο εισόδημά του, επί τριετία (36 μήνες) που θα αρχίζει την πρώτη μέρα του πρώτου μήνα, από τη δημοσίευση της απόφασης. Το συνολικό προς διάθεση από τον αιτούντα προς την πιστώτρια ποσό, λαμβανομένων υπόψη των βασικών προσωπικών αναγκών του ανέρχεται στο ποσό των 100,00 ευρώ για όλα τα δάνεια δεδομένου ότι άπαντα είναι εξασφαλισμένα με εμπράγματη ασφάλεια, ποσό το οποίο βρίσκεται μέσα στις οικονομικές της δυνατότητες και το οποίο θα καταβάλλεται το πρώτο πενθήμερο κάθε μήνα, αρχής γενομένης από τον πρώτο μήνα μετά την δημοσίευση της παρούσας απόφασης. Επισημαίνεται ότι δεν απαιτείται κατά την κρίση του δικαστηρίου ορισμός μηδενικών καταβολών, καθώς η δόση που ορίζει το δικαστήριο ως καταβλητέα, κρίνεται σύμφωνα με τα ως άνω διαλαμβανόμενα εφικτή. Πέραν αυτού όμως, και επειδή με την ως άνω ρύθμιση δεν επέρχεται εξόφληση των οφειλών του, θα πρέπει να οριστούν οι μηνιαίες καταβολές για την διάσωση της κύριας κατοικίας του,, η αντικειμενική δε αξία της, ανέρχεται στο ποσό των 233.001,39 ευρώ, όπως ο ίδιος ο αιτών αναφέρει στην αίτησή του. Κατά την κρίση του Δικαστηρίου και λόγω των ειδικών συνθηκών δυνάμει των

οποίων ο αιτών συμβλήθηκε ως εγγυητής, ο τελευταίος για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του θα πρέπει να καταβάλλει το 65% της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου, το οποίο ανέρχεται στο ποσό των $(233.001,39\text{€} \times 65\%) = 151.450,90$ ευρώ. Το Δικαστήριο, για τη διάσωση του ως άνω ακινήτου, ορίζει μηνιαίες καταβολές επί 20 έτη, ήτοι 240 μήνες, που θα αρχίσουν την 1η ημέρα του 1ου μήνα μετά την πάροδο των καταβολών της τριετίας καθώς το Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να χορηγηθεί στον αιτούντα περίοδος χάριτος για το ως άνω χρονικό διάστημα, ώστε να μη συμπέσει η τελευταία αυτή ρύθμιση με την πιο πάνω ρύθμιση του άρθρ. 8 παρ. 2, θα είναι καταβλητέες, δε, εντός του πρώτου τριημέρου εκάστου μηνός. Η καταβολή των δόσεων για τη διάσωση της κατοικίας της αιτούσας θα γίνει εντόκως κατά το άρθρο 9 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, χωρίς ανατοκισμό, με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο αποπληρωμής σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδας, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των πράξεων κύριας αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Έκαστη μηνιαία καταβολή θα ανέρχεται στο ποσό των 631,04 ευρώ, για το σύνολο των δανείων καθόσον, ως ήδη προελέχθη άπαντα είναι εξοπλισμένα με εμπράγματη ασφάλεια και ως εκ τούτου δεν υπάρχει ανέγγυο δάνειο, το οποίο να εξαιρείται από αυτή τη ρύθμιση. Πλην όμως, εξαιτίας του γεγονότος ότι με τις ως άνω καταβολές δεν θα εξοφληθεί ολοσχερώς η απαίτηση δεν είναι δυνατόν να υπάρξει περαιτέρω καταβολή για αυτήν. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, η υπό κρίση αίτηση θα πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή και ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό. Η απαλλαγή του αιτούντος από υφιστάμενο υπόλοιπο οφειλής έναντι της πιστώτριας θα επέλθει σύμφωνα με τον νόμο (άρθρο 11 παρ. 1 ν. 3869/2010). Δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται σύμφωνα με το άρθ. 8 παρ. 6 του Ν. 3869/2010.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την αίτηση.

8° φύλλο της υπ' αριθμόν
Χαλανδρίου (Εκουσία Δικαιοδοσία).

/2018 αποφάσεως του Ειρηνοδικείου

ΠΥΘΜΙΖΕΙ τα χρέη του αιτούντος με μηνιαίες καταβολές ύψους εκατό (100,00€) προς τις πιστώτριες επί τριάντα έξι (36) μήνες, οι οποίες θα γίνονται απευθείας στην πιστώτρια και θα αρχίσουν, την 1η Μαρτίου 2018, θα είναι, δε, καταβλητέα εντός του πρώτου τριημέρου εκάστου μηνός.

ΕΞΑΙΡΕΙ από την εκποίηση την κύρια κατοικία του αιτούντος, ήτοι ένα ισόγειο διαμέρισμα, που ευρίσκεται στς και επί της οδού κατασκευής έτους 1936, επιφανείας 96,50τ.μ., μετά του ποσοστού 25% της πλήρους κυριότητας του οικοπέδου, εντός του οποίου είναι κτισμένη η ως άνω οικία, εκτάσεως 322,49 τ.μ.,

ΥΠΟΧΡΕΩΝΕΙ τον αιτούντα να καταβάλει, για τη διάσωση της ως άνω κατοικίας του, μηνιαίες καταβολές επί 240 μήνες, ποσού έκαστης 631,04 ευρώ, οι οποίες θα αρχίσουν την 1η ημέρα του 1ου μήνα μετά την παρέλευση των τριάντα (36) μηνών της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2, και θα είναι καταβλητέες εντός πρώτου τριημέρου εκάστου μηνός χωρίς ανατοκισμό με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο, που θα ισχύει κατά το χρόνο της αποπληρωμής, σύμφωνα με το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδας, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας.

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε στο Χαλάνδρι, σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του, απόντων των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, και με τη παρουσία του Γραμματέα της έδρας, στις 6 · 2 /2018.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

